

Тростянецька середня школа № 2 була відкрита 7 листопада 1936 року за сприяння наркома харчової промисловості СРСР А.Мікояна, який, відвідавши в 1935 році Півненківський цукрозавод у Тростянці, пообіцяв його робітникам вирішити питання будівництва

школи в мікрорайоні підприємства. Школа була зведена менш ніж за рік тільки завдяки виділеним ним коштам та активній участі заводчан у її будівництві.

У розвитку школи можна виділити такі періоди.

Перший період (1936-1941 рр.) – довоєнний.

Педагогічний колектив очолювали Коломієць Павло та Левінський Валентин. Це був час становлення навчального закладу. Біля школи розбили великий сад, побудували спортивний майданчик. У цей період у школі працювали гуртки духового оркестру, юннатів і краєзнавців. Гуртківці-природолюбів під керівництвом учителя Писаревої А.Л. активно займалися деревонасадженнями, за що були премійовані бібліотекою, грошовою винагородою

й поїздкою до Києва. Брили вони участь у Всесоюзній сільськогосподарській виставці в Москві. За написання історії Тростянця найактивніші гуртківці-краєзнавці побували в Москві та Ленінграді. На базі школи для дорослих.

Шкільний духовий оркестр

Другий період (1941-1949 рр.) – період Великої Вітчизняної війни та відбудови навчального закладу.

Учителі школи брали участь у Великій Вітчизняній війні: захищав Кавказ Кругляк А.А., обороняв блокадний Ленінград Бобров Ф.П., нелегкими дорогами Українського й Білоруського фронтів пройшли Прасок Б.О., Слепова М.І., Чубаренко Б.Т., Кравченко М.Ф., Бабіна М.А.

У боях за свободу й незалежність нашої Батьківщини смертю хоробрих полягли випускники школи Микола Таран, Зінаїда Лучко, Олександр Тараненко,

Олександр Алексєєв, Володимир Кукленко, Куц Борис, Бондаренко Борис, учитель української мови Ольга Одинченко.

Під час окупації міста заняття в школі не проводилися. Тут дислокувалися німецькі військові частини перед відправкою на фронт. По-варварськи знищили вони обладнання, меблі, книжки. Після звільнення Тростянця від окупантів у серпні 1943 року почалася відбудова школи, і з 1 вересня 1943 року відновилися заняття. Поступово налагоджувався шкільний побут завдяки вчителям і учням, батькам і працівникам цукрозаводу. У важкому післявоєнному 1946 році в школі відкрили буфет для учнів, у 1948-49 роках влітку на базі навчального закладу працював піонерський табір.

Третій період (1949-1959 рр.) – період роботи школи під керівництвом Кругляка А.А. (1950-1958 рр.) та Запорожченка С.К. (1958-59 рр.)

У 1953 році відбувся перший післявоєнний випуск десятого класу. У школі працювали знані майстри педагогічної ниви, серед яких випускниця школи 1941 року, кореспондент фронтової газети в роки Великої Вітчизняної війни, учитель української мови та літератури Чубаренко Белла. Відбулася добудова правого крила навчального корпусу, що дало змогу навчатися у десяти нових класних кімнатах. У

1958-1959 навчальному році було укомплектовано 26 класів, педагогічний колектив нараховував 49 учителів, учнівський – 809 (проти 20 вчителів і 406 учнів у 1950 році).

Педагогічний колектив 1960 року

Першим учнем школи, якого нагородили золотою медаллю, став Олег Богданов. У цей період в школі навчалися Василь Заславський і Микола Мельник, які, обравши різні життєві дороги, назавжди зв'язали свою долю з поезією, що стала їхньою внутрішньою потребою. Вірші цих випускників, уміщені в унікальному альманасі «Нескучанські джерела», уславили рідну Тростянецьчину. М.С.Мельник також автор тексту Гімну школи.

ГІМН ШКОЛИ

Слова Н. Мельника Музыка О. Фрик

Когда-то "Микояновской" звалась.
Почти что элитарная по праву.
Вы вспомните, наверное, свой класс -
Своих друзей веселую ораву.

Припев: Прости нас школа. Полны укора
немые окна в тиши ночной.
Как редко все мы в родные стены
приходим так, как идут домой.

Твоих выпускников не перечсть.
Ты вслед им покивала благосклонно.
А тех, кого уже не встретить здесь,
давайте вместе вспомним поименно.

Припев:
Подкралась незаметно седина.
Своих учителей мы стали старше.
Но школьных коридоров кутерьма
Все также души будоражит наши.

Припев: Прости нас школа. Полны укора
немые окна в тиши ночной.
Как редко все мы в родные стены
приходим так, как идут домой.

Четвертий період (1959-1978 рр.) – період роботи школи під керівництвом Заслуженого вчителя УРСР Слепової М.І.

У цей час щорічно зростала кількість класів і учнів у школі (1961 рік – 28 класів, 940 учнів; 1968 рік – 40 класів, 1250 учнів). Працював висококваліфікований педагогічний колектив однодумців. У вдячній пам'яті випускників цих років назавжди залишилися сповнені любові до рідного слова, національної літератури уроки вчителів української мови: Гордієнко Галини Павлівни, Линник Катерини Олександрівни, Яхно Лідії Василівни. Учитель російської мови та літератури Філь Є.Г. та директор школи Слепова М.І. стали Заслуженими вчителями УРСР.

Урок веде Філь Є.Г.

На святі Останнього дзвоника (у центрі Слепова М.І.)

У 60-ті роки було збудовано спортзал і майстерню, пічне опалення замінено на водяне, добудовано ліве крило школи, в якому, крім нових класів, відкрилася шкільна їдальня. У 70-ті роки здійснено перехід на кабінетне навчання. На високому рівні працювало 20 гуртків різних профілів та спортивних секцій, лекторська група вчителів. Трудове навчання здійснювалося на базі машинобудівного та цукрового заводів. Біля школи було розбито дендропарк.

Містом курсував автобус із написом «Виготовлений на кошти від збору металобрухту учнями СШ № 2». Значними були успіхи спортсменів школи. Її волейбольна і баскетбольна команди, легкоатлети і футболісти постійно перемагали в районних змаганнях і захищали честь Тростянеччини на обласних. Гордість школи – Ханюков М., Лапін Є., Турченко Н., Міщенко О., Бабич М., Трішкіна О., Гузь О.

На будівництві шкільного спортзалу

Легкоатлетична команда школи

П'ятий період (1978-1991 рр.) – період роботи школи під керівництвом Ковальної О.П.

З кінця 70-х почалося поступове зменшення кількості учнів у школі (у 1978 році навчалося 879 учнів, у 1984 – 799), що особливо стало помітним у 1986 році, коли в місті відкрилася ще одна школа. У цей період на базі школи навчаються учні інтернатної групи навчально-спортивної бази “Нескучне”, яка готувала олімпійський резерв з лижних видів спорту. У школі працюють КІД “Різнокольорові галстуки”, політклуб “Глобус”, пошукова група “Червона гвоздика”, була відкрита Кімната бойової слави. Школа тісно

співпрацювала з Тростянецьким лісгоспом, який відкрив у навчальному закладі профорієнтаційний кабінет, уроки в якому проводили фахівці лісової справи. З 1986 року школа почала навчання шести річок, і в цьому році відсвяткувала 50-річчя навчального закладу. Всі предметні кабінети були укомплектовані новими комплектами і ТНЗ.

Левадна Н.Ю.

У школі працював високопрофесійний колектив. Першим «учителем-методистом» у Тростянецькому районі стала Левадна Надія Юхимівна – учитель фізики.

Щороку влітку старшокласники оздоровлювалися в таборах праці і відпочинку.

У таборі праці та відпочинку (ліворуч – учитель Линник К.О.)

Засідання активу школи

На екскурсії з профорієнтації в лісгоспі

Шостий період (1991-2016 рр.) – період школи незалежної України.

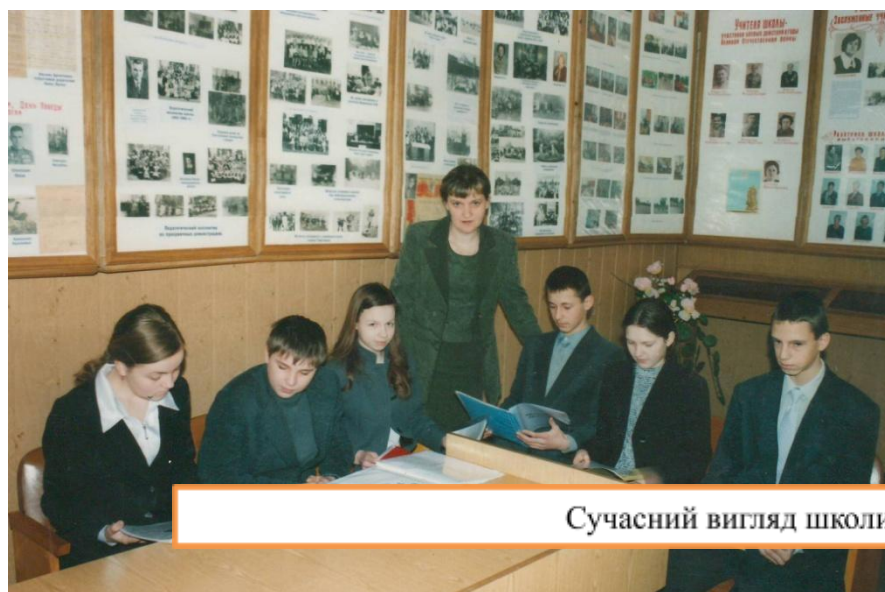

У 1991 році педагогічний колектив очолив відмінник освіти України, учитель історії Бутко В.М., під керівництвом якого здійснено великий обсяг робіт з благоустрою території навчального закладу, ремонту шкільних коридорів і кабінетів, їдальні, спортзалу й майстерень, збудовано комплекс господарських будівель. З ініціативи заступника директора з навчально-виховної роботи Громової В.І. щорічно в школі проводилися педагогічні конференції та педагогічні читання, була розроблена Програма виховання високоморальної особистості.

З 1996 року школа отримала статус спеціалізованої. Основними напрямками профілізації стали суспільно-гуманітарний, природничо-математичний та гуманітарний.

У рік 65-річчя навчального закладу було відкрито музей історії Тростянецької загальноосвітньої школи I-III ступенів № 2, радою музею написана історія школи.

Сучасний вигляд школи

Заняття зі шкільними екскурсоводами керівника музею
Бабич В.В.

Куточок символів школи у
музеї

У 2002-2003 навчальному році школа отримала комп'ютерний клас від шоколадної фабрики "Україна".

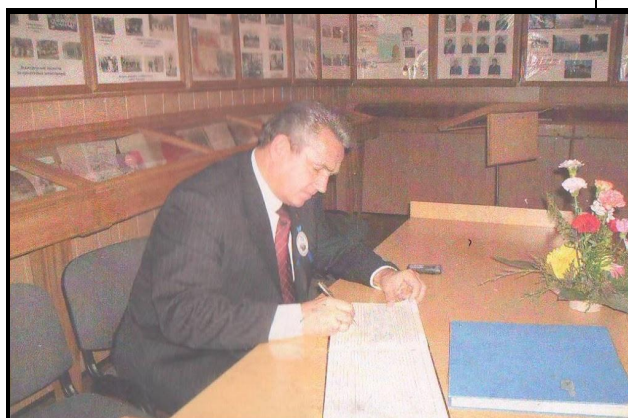
7 листопада 2006 року ми урочисто відсвяткували 70-річчя нашого навчального закладу!

**Хвилююча зустріч через роки:
Луговенко Н.П. і Борисенко Є.Й.**

**Подружжя Лапіних Людмили і Євгена –
випускників школи – з першим учителем
Підбуцькою К.І.**

**Запис на згадку в книзі відгуків музею історії
школи від народного депутата України
Євгена Васильовича Лапіна**

**Випускники школи 50-60-х років Толбатов В.,
Шаповалова Г., Шаповалова Т., Романенко Е.
відбулися як особистості і зберегли шкільну
дружбу**

Учитель історії та правознавства Герасимовська Ніна Володимирівна у 2007 році отримала звання Заслужений учитель України.

У 2006-2007 навчальному році учнівський колектив нараховував 440 вихованців (138 учнів – початкова ланка, 225 середня ланка, 77 – старша ланка), педагогічний колектив – вчителів. Звання «учитель-методист» мають 9 учителів, «старший учитель» – 7. 10 вчителів були нагороджені відзнакою «Відмінник освіти України».

Герасимовська Н.В.

У 2009 році на базі школи ЗАТ «Крафт Фудз Україна» та Благодійний фонд «Творчий центр ТЦК» за підтримки фундації «Крафт Фудз Фаундейшн»

Кабінет школи здорового харчування

Урок здорового харчування проводить учитель
Лазоренко О.А.

Школа здорового харчування.

Учні школи Родіон Лучанінов і Артур Тат'янченко, Тетяна Галушко і Євген Водоп'ян були постійними учасниками і переможцями всіх творчих конкурсів, що відбувалися на Тростянеччині. Їхні проби пера друкувалися на сторінках газети «Шкільні вісті».

Із 2013 року директором школи стала Бурлака Світлана Миколаївна, креативна,

ініціативна, готова впроваджувати все нове для добробуту великої шкільної родини. Протягом трьох останніх років проведено два обласних семінари як для методистів, так і для різних категорій учителів, колектив школи — постійний активний учасник

методичного життя району.

Як результат плідної роботи, школа була нагороджена інтерактивним комплексом.

За ініціативи Світлани Миколаївни значно активізувалася робота шкільного самоврядування: учні брали активну участь у роботі Школи демократії Європейського центру імені Вергеланда за підтримки Міністерства освіти і науки України. Сьогодні школа співпрацює з представниками Корпусу Миру з метою залучення волонтера – носія англійської мови до роботи в навчальному закладі. Школа тісно співпрацює з волонтерами АТО.

Учні школи – щорічні переможці III етапу Всеукраїнських учнівських олімпіад. У 2016 році Бондаренко Даниїл (9-А кл.) став переможцем IV етапу Всеукраїнської учнівської олімпіади з географії. Значно зросла кількість переможців різноманітних конкурсів усіх рівнів.

Продовжується реконструкція навчального закладу: у новому приміщенні переобладнано шкільну бібліотеку, кабінет трудового навчання для хлопців, проведено ремонт харчоблоку шкільної їдальні, тепломережі, упорядковано шкільне подвір'я, ганок. На сьогоднішній день готується до відкриття сучасний кабінет географії, оновлено експозиції шкільного музею.

Найбільша гордість навчального закладу – це випускники. Серед них – людина великого серця, щедрої душі, колишній директор ВАТ «Сумихімпром», народний депутат України, президент Сумського обласного фонду «За людей» Євген Лапін, який підтримує тісний зв'язок з рідною школою, постійно надає їй велику допомогу.

Наша гордість – це, безперечно, випускники-науковці: академік Валеріан Гурський, про якого згадує в своєму романі «Зубр» Д.Гранін, професор, доктор

філологічних наук Наталія Гузь, кандидат наук, директор Тростянецької лісодослідної станції Василь Ігнатенко.

Постійну допомогу школі в роботі шкільного музею надає її випускник – директор Тростянецького краєзнавчого музею – Микола Мельник.

Нам є ким пишатися, є з кого брати приклад, обираючи власну життєву дорогу.

Традиції навчального закладу

Щорічно, в лютому, в школі відбуваються зустрічі цьогорічних випускників школи з учнями та вчителями, а в літні місяці в шкільному музеї проходять ювілейні свята, присвячені окремим випускам різних років школи.

Постійною увагою й турботою охоплені вчителі-пенсіонери, ветерани педагогічної праці. За ними закріплені класи, учні яких підтримують тісний зв'язок із колишніми педагогами школи: надають допомогу по господарству, вітають із святами, записують спогади про історію школи та її випускників. Традиційним стало вшанування ветеранів війни й праці, колишніх учителів школи, напередодні Дня Перемоги: відбувається зустріч з учнями в класах, з педколективом у шкільному музеї, великий концерт, святковий вогник.

Ушанування вчителів-ветеранів школи

Увагою охоплені ветерани Великої Вітчизняної війни, які проживають у мікрорайоні школи. Ними опікуються волонтерські загони 5-11 класів школи.

Учні школи опікуються пам'ятником воїнам Великої Вітчизняної війни, який знаходиться в мікрорайоні школи.

Щорічно (з 1996 року) в школі проходять педагогічні конференції з вивчення спадщини великих педагогів: Я.Коменського, К.Ушинського, В.Сухомлинського, А.Макаренка, педагогічні читання з найактуальніших проблем теорії і практики

навчання та вих

Літературно-музична композиція за творами учнів школи

Найяскравіші постаті школи

Гордість колективу школи – три Заслужених учителя України Слепова М.І., Філь Є.Г. та Герасимовська Н.В., випускники школи: Є.Лапін – народний депутат України, доктори наук Г.Гурський та Н.Гузь, викладач Національної академії служби безпеки України Б.Міщенко, начальник обчислювального центру НІІ космічних програм Ю.Ісаєв, депутат Сумської обласної ради В.Толбатов, директор Тростянецького краєзнавчого музею М.Мельник, майстер спорту міжнародного класу з хокею на траві, срібний і золотий призер Кубка Європейських чемпіонів Л.Сумцова.